

Monstret

av
Casper

Om författaren

Namn

Casper

Ålder

9 år

Intresse

Spela MW3

Böcker som jag inspireras av

Fotbollsböcker

Tidigare utgivna böcker

Den magiska dörren

Tack till

Isak, Kevin och Josef.

Om boken

Boken handlar om en kille som heter Kim. Han blir nerlagen av dumma killar och då hamnar han på sjukhuset. Alla står runt honom förutom hans tjej. Han upptäckte en jättekonstig sak i källaren. Vill ni veta vad det var? Det var ett MONSTER!

Kapitel 1: Ljuden

- Hörde du dom där ljuden? sa Kim.

- Nej, sa Åke.

Det lät som stora steg, som att ett monster stampade. Han försökte inte tänka på det. Han försökte tänka på ett spel som heter TF2. Men han kunde inte.

- Sluta, sa hans lärare med en arg röst.

Han fick en idé. Han kunde tänka på sin tjej som hette Alli.

Kim gick i femman. Han var 12 år och nu hade dom kemi.

Han hade lite svårt att koncentrera sig.

- Aaaaaaaaaajjjjjjjj! skrek han högt.

Han fick något varmt på sig. Hans fröken Eva brydde sig inte. Lektionen slutade och det var den sista lektionen för dagen. Han sa i sitt huvud:

- Å neeej. Dumma kilarna kommer.

Dom dumma ställde sig i vägen för honom. Åke hann springa iväg. Kim frågade:

- Vad vill ni?

Alla skrek:

- Slagsmål, slagsmål, slagsmål!

Kim fick ett slag i huvudet och ett till i magen. Han ramlade ihop och svimmade. Alla trodde att han var död, speciellt Alli.

Nästa dag var han hos skolsyster. Hela klassen var där utom Alli och Åke.

Kapitel 2: Rädslan

När Kim var frisk så fick han gå hem. Efter tre dagar fick han gå till skolan igen. Klockan var 12:30. Han skulle ha matte. På vägen till matten tänkte han på dom där stegen han hörde.

- Vem är det som går där nere, suckade Kim.

Helt plötsligt ändes det som att stegen var bakom honom.

Han sprang och sprang tills han blev jättetrött. Tänk om det var monstret i källaren som jagade honom. Han trodde efter ett tag att han hade sprungit ifrån monstret. Klockan 23:00 gick han och lade sig.. Det var mörkt i hans rum. Han trodde att det var ett spöke i rummet. Han gömde sig under täcket.

Nästa dag 8:00 var han i skolan. Utanför klassrummet stod killarna. Dom hängde upp något. Kim gick och frågade:

- Vad står det?

- Det får du läsa själv din skitunge, svarade dom.

Den snälla läraren kom och sa hej. Artus hette han.

- Hej, sa Kim.

- Kom, sa den snälla läraren, så ska du få lite fika av mig.

Han bjöd honom på Redbull och godis.

Kapitel 3: Affischen

Kim tittade på affischen och kilarna sprang i väg som att dom såg ett monster. Han hörde bankande. Han kunde inte sluta tänka på bankandet och sin tjej. Han började läsa. Det stod:

Ingeting har hänt

Redaktionen kan bekräfta att ingenting har hänt

Allt är bra i dag, i morgon också. Vi tycker att ni inte ska titta på TV, i tidningar eller lyssna på radio.

Han hostade och då kom den stränga fröken Eva förbi och sa proshit till honom med en arg röst. Kim sa tack med en hes röst. Bär han ville börja läsa igen så var affischen borta. Han vände sig om igen för att se vem det var som tog affischen.

- Aj, sa Kim.

Han halkade och slog sig men som tur var kunde han resa upp.

- Aaaaaaa, sa Kim.

Affischen såg hemsk ut nu för på baksidan stod det något annat. Så här stod det på baksidan:

Monster i skolans källare

Ett hemskt monster härjar under Tegelboskolan

Var försiktiga alla elever och lärare. Det hemska monstret kanske kommer att attackera någon snart.

Kim tyckte att det var hemskt och han sprang hem det fortaste han kunde.

Kapitel 4: Upptäckten

Idag var det måndag. När Kim gick in i gymnasalen så ställde alla i Kims klass upp på led. Läraren sa till Kim att han skulle hämta en del till en ribbstol i källaren. Han gick och fick med sig en nyckel. Han gick in. När han öppnade dörren så började han tänka igen på dom där ljuden.

Pompom pom pom

Än en gång var det dom där ljuden Kim hörde.

- Hahahahahahahahaa, hördes en röst säga.

- Vem är det? frågade Kim.

- Jag är den mäktiga Bob.

Rösten lät som monstret.

Kim sa till sej själv:

- Vem kan det vara?

- Gissa vad jag är Kim, sa rösten. Jag kan ge dej en ledtråd.

Nu såg Kim en siluett av ett djur. Han såg två öron. Han tyckte att det såg ut som PUMA-märket som brukar finnas på kläder.

- Nu får du svara på vem jag är, sa Bob.

- Jag tror att du är en puma, sa Kim.

- Ja det är jag. Men jag är en monsterpuma.

Kapitel 5: Dikten

Kim sprang så fort han bara kunde. När han kom ut där ifrån satte han sig på golvet. Han såg något på väggen. Han gick närmre och närmre. Jo så här stod det:

*Kom ihåg
tro inte på monster
för dom finns inte.
Dom som tror på monster
är bara töntiga
så om du tror på monster
kommer du att bli utskrattad
från din klass
och från mig
som har skrivit dikten.*

Kim funderade på vem som kunde ha skrivit den dikten. Kim kunde heller inte sluta tänka på sin tjej. Ja ja, Kim reste sig upp. Vi får se vem det är som har skrivit dikten tänkte han. Kim gick med långsamma steg därifrån.

Kapitel 6: Boken

Kim ville ta reda på mer om pumor.

- Men just det, sa Kim. Jag kan gå till biblioteket! Där kanske jag kan ta reda på mer om pumor. Nej dumma killarna kommer.

- Hej pissråtta! Hahahahahaha.

Kim sprang där ifrån ända till biblioteket för att inte höra vad dom sa.

- Ja, sa Kim. Äntligen är jag i biblioteket.

Kim frågade om det fanns någon bok där om pumor.

- Nej tyvärr.

- Ok, sa Kim. Nu måste jag åka till ett annat bibliotek.

När Kim åkte i bussen så började han tänka på ljuden som han hört.

- Ursäkta, sa busschauffören.

- Ja, sa Kim.

- Det är slutstation.

Kim gick ut från bussen och gick till biblioteket.

- Hej, sa Kim.

- Hej, sa hon som jobbade i biblioteket.

- Har ni böcker om pumor? frågade Kim snällt.

- Ja, sa hon. I avdelning p.

- Pppppppppppp, letade Kim. Här!

Om pumor

En puma kan väga upp till 100 kilo med en kroppsvikt på 150-190 kilo.

Pumor finner sig tillrätta i många olika naturtyper, t.ex. regnskogar, träskmarker, bergstrakter och öknar. Pumor fanns förr nästan i hela Nord- och Sydamerika. Pumor har jagats hårt och lever nu vild mest i Klippiga bergen och i Anderna. De finns dessutom i reservat i Florida.

Pumor kan ha 1-4 ungar, som är blinda vid födseln. De är fläckiga som små. Ungarna är länge beroende av modern. De följer henne ända tills de är ett par år.

Puman äter kött från andra däggdjur t.ex. hjortar och lamadjur men nöjer sig oftast med mindre djur som kaniner, harar, smågnagare, fiskar och fåglar.

Då vet jag mer om pumor, tänkte Kim.

Kapitel 7: Blandningen

Nu måste Kim göra ett recept. Han hade kemilektion igen. Receptet blev så här:

*1 dl socker .
100 dl Redbull.
100 dl jordgubbar.
2 äpplen.
9 dl päronricka .
90 dl godis.
200 g kött.*

Först lägger du i köttet. Sen häller du i 9 dl päronricka. Sen hackar du jordgubbarna och häller i dom. Sen häller du i 1 dl socker. Sen häller du i 100 dl Redbull. Sen lägger du i godiset.

Till slut tar du 2 äpplen och lägger dom i skålen. Sista steget är att blanda allt.

"Puman äter kött" stod det ju boken. Resten av ingredienserna hade Kim bara i för att han själv gillade dom och då kanske puman också gjorde det.

Kapitel 8: Hämnden

Han kom in i källaren.

- Komsi komsi lilla monster.
- Jag är inte ett LITET monster.
- Hej jag har lite mat åt dig.
- Har du det? Snällt. Ska jag få detta?
- Ja varsågod, sa Kim.

Han la allting och gömde sig och tittade om monstret gick ut.

- Aaaaaaaaaa, skrek han förvånat när den kom fram.
- Vad vill du mig? sa monstret.
- Inget. Jag såg en affisch om att det fanns ett monster i källaren.
- Hahahahaha. Jag försöker inte vara dum. Jag vill bara hjälpa andra även om jag är ett monster. Förlåt om jag skrämde dig.
- Det gör inget. Har du någon vän? frågade Kim.
- Nej, sa monstret.
- Men jag kan bli din vän, sa Kim.
- Kan du?
- Såklart jag kan.
- Jaaaaaaaa! Tack så hemskt mycket, sa monstret och kramade honom.
- Men på ett villkor.
- Ja, sa monstret.
- Skrämma någon.
- Ja det kan fixas. Men frågan är vem, sa monstret.
- Du ska få se, sa Kim. Ser du dom där killarna?
- Jaaaaa.
- Dom ska du skrämma. Okej!
- Arrrrrrrrrr, röt Bob när han flög på killarna med utfällda klor.
- Aaaaaaaaaa, skrek dom dumma killarna.
- Bra jobbat, sa Kim. Här får du mig som vän och medalj för att du hjälpte mig.
- Ingen orsak, sa monstret.

Nästa dag kom Kim ner till källaren.

- Hej, sa Kim. Jag har lite mat med mig.
- Hej, sa monstret.
- Å nej. Jag har glömt en jätteviktig sak! sa Kim.
- Och vad är det?

Min tjej har varit borta av jättelänge! skrek Kim.

- Apropå det. Jag vet var hon är. Nu kan du komma ut, sa monstret.
- Va? undrade Kim. Jaaaaaaaa. Du är här Alli!
- Jag är här.
- Men varför? sa Kim.
- Jag kunde inte titta på när du blev slagen. Därför gick jag ner i källaren och träffade monstret.
- Jaha, sa Kim, men nu är det bra igen för monstret har hjälpt mig så det är lugnt i skolan.

Kapitel 9: Sanningen

Tre år senare.

- Hej, sa Kim till sin gamle vän Åke. Var har du varit? Har inte sett dig sedan vi gick i femman.
- Mmmmmmm. Det är jätteroligt att träffas, sa Åke.
- Jo, sa Kim. Det var ett monster i skolan och från början så var det killar som var dumma och så. Ja men i alla fall, kommer du ihåg när jag sa till dig: Hörde du dom där ljuden.
- Aaa, sa Åke.
- Det var då jag hörde ljuden och började undersöka källaren, sa Kim.
- Oj! Det borde vara läskigt, sa Åke.
- Ja, det var det från början men när jag gick en dag ner till källaren så märkte jag att det var lugnare och att jag inte behövde vara rädd, sa Kim.
- Men varför? sa Åke.
- Jo därför att monstret var snällt.
- Men vad gör det monstret nu då? sa Åke.
- Gömmer sig för folk.

Ett tjutande ljud hördes.

- Det där låter som poliser, sa Åke. Kom så tittar vi.
  - Ånej! sa Kim.
  - Vad hände? sa Åke.
  - Det där är monstret som jag berättade om.
  - Dom kommer ta honom i finkan, sa Åke.
  - Vi måste titta var dom åker, kom igen!
  - Va? fortsatte Kim. Det där är den snälla läraren från femman.
  - Det där är mitt monster, sa den snälla fröken Artus.
  - Va? sa Kim. Är det ditt monster?
  - Ja, sa Artus. Jag gjorde det monstret för att skrämma alla i skolan och lämnade den i källaren.
  - Så det var därför monstret sa ja när jag sa att monstret skulle skrämma de dumma killarna som var kaxiga mot mig, sa Kim.
  - Jag antar det, sa Artus.
- Artus sa också att Eva hade upptäckt monstret och det var hon som skrev om monstret på affischen.
- Men vem skrev dikten och vem vände på affischen så att jag såg vad det stod, sa Kim.
  - Det var jag Kim, sa Åke.
  - Visste du också om monstret, sa Kim.
  - Aaaaaa det gjorde jag, sa Åke.
  - Men det var jag som skrev dikten så att ingen skulle veta att monstret fanns i källaren förutom du Kim, sa Artus.

Fem år senare.

- Ska vi gå på zoo? sa Kim till Åke.
  - Visst, varför inte, sa Åke. Jag måste bara fråga mamma om det går bra.
  - Okej, sa Kim.
  - Jaaa det gick!
  - Dåååååååå går vi.
- När Kim och Åke var framme så började dom att titta på ett konstigt djur.
- Hej, sa det konstiga djuret.

- Kan du prata?
- Jepp. Det kan han, sa en man som Kim inte riktigt kände igen. Visst är det ett snyggt djur Kim.
- Hur vet du vad jag heter? sa Kim. Men vänta. Nu tror jag att jag vet vem du är. Jo just det. Det är väl du som är Artus.
- Det är det rätta svaret, sa Artus.
- Och det där är monstret som jag hittade i källaren, sa Kim.
- Rätt svar igen, sa Artus.
- Men Artus, vill du titta på mer monster, sa Kim.
- Hahhahahahahaha, den var bra fnissade Artus.
- Nej jag skämtar inte, sa Kim.
- Du menar väl djur, sa Åke.
- Jepp, sa Kim. Men titta vilket konstigt djur. Jag tror att vi måste undersöka det här.
- Åh nej, sa Åke.

Skriven av Casper 2012